

19 Οκτωβρίου 2018

Ο «Χρυσός Αριστοτέλης» του ΑΠΘ στον Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας Αναστάσιο

/ [Πεμπτούσία](#)

Με την Ανώτατη Τιμητική Διάκριση «Χρυσός Αριστοτέλης», η οποία απονέμεται σπανίως και σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις, τίμησε το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης την Αυτού Μακαριότητα τον Αρχιεπίσκοπο Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας, Κύριο Αναστάσιο, ύστερα από πρόταση του Πρύτανη του ΑΠΘ, Καθηγητή Περικλή Α. Μήτκα.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της ομόφωνης απόφασης της Συγκλήτου του ΑΠΘ, «ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος τιμάται για το τεράστιο ιεραποστολικό, φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο του τόσο κατά την παραμονή του στην Αφρική ως Τοποτηρητής της Μητροπόλεως Ειρηνούπολεως (του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας), όσο και για το τιτάνιο έργο της εκ του μηδενός ανασύστασης και αναδιοργάνωσης της Αυτοκεφάλου Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας. Τιμάται επίσης για τους αδιάλειπτους αγώνες του για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για την κοινωνική ισότητα, για την αποδοχή των πάντων χωρίς φυλετικές ή θρησκευτικές διακρίσεις, και γενικά για τη συνολική δράση και τη στάση ζωής του».

Την έναρξη έκανε με την Προσφώνηση ο Πρύτανης του ΑΠΘ, Καθηγητή Περικλής Α. Μήτκας. Στη συνέχεια ακολούθησε ο Έπαινος του τιμωμένου από τον Κοσμήτορα της Σχολής Επιστημών Υγείας του ΑΠΘ, Καθηγητή Θεόδωρο Ι. Δαρδαβέση, τον Πρόεδρο του Τμήματος Φιλολογίας του ΑΠΘ, Καθηγητή Αιμίλιο Δ. Μαυρουδή, τον Πρόεδρο του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας του ΑΠΘ, Καθηγητή Συμεών Α. Πασχαλίδη. Ακολούθησε η Τελετή Απονομής και η Ανάγνωση και επίδοση του ψηφίσματος της Συγκλήτου και η Απονομή μεταλλίου «Χρυσούς Αριστοτέλης» από τον Πρύτανη του ΑΠΘ, Καθηγητή Περικλή Α. Μήτκα. Τελειώνοντας η εκδήλωση έκλεισε με την Ομιλία του τιμώμενου, Μακαριότατου Αρχιεπίσκοπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας, Κύριο Αναστάσιο, με τίτλο: «Θρησκευτικός Πλουραλισμός και Ειρηνική Συνύπαρξη: ορισμένες επισημάνσεις».

Βιογραφικό Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας κ. Αναστασίου

Ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας (1992 εξ.) Αναστάσιος (Γιαννουλάτος) είναι Ομότιμος Καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (1991 εξ.), Επίτιμο Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών (2005 εξ.) και Πρόεδρος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (2006 εξ.). Επίσης επίτιμος διδάκτωρ Θεολογίας η Φιλοσοφίας δεκαεπτά Πανεπιστημίων, Πανεπιστημιακών Σχολών η Τμημάτων (Ελλάδος, Η.Π.Α., Ρουμανίας, Κύπρου, Γεωργίας, Αλβανίας, Ιταλίας).

Γεννήθηκε στον Πειραιά, 4 Νοεμβρίου 1929. Αριστούχος πτυχιούχος και διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε Θρησκευολογία, Ιεραποστολική και Εθνολογία στα Πανεπιστήμια Αμβούργου και Μαρβούργου της Γερμανίας ως μεταπτυχιακός υπότροφος του Ιδρύματος Alexander von Humboldt. Μελέτησε το Ισλάμ, τον Βουδδισμό, τον Ταοισμό, τον Κομφουκιανισμό και τα αφρικανικά θρησκευόμενα, σε χώρες όπου ακμάζουν αυτές οι θρησκείες. Ομιλεί αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά· διαβάζει λατινικά, ιταλικά, ισπανικά, αλβανικά. Διετέλεσε Καθηγητής της Ιστορίας των Θρησκευμάτων του Πανεπιστημίου Αθηνών (1972-91), Κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής (1982-86) και Αντεπιστέλλον Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών (1993-2005). Συγγραφέας πολλών μονογραφιών και άνω των 240 μελετών και άρθρων θεολογικού ή θρησκευολογικού περιεχομένου. Έργα του έχουν μεταφρασθεί σε δώδεκα γλώσσες. Χειροτονήθηκε διάκονος (1960), πρεσβύτερος (1964) και Επίσκοπος Ανδρούσης (1972) για τη θέση του Γενικού Διευθυντού της «Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος» (1972-1991).

Πρωτοστάτησε στη σύγχρονη αναζωπύρωση της Ορθόδοξης Εξωτερικής Ιεραποστολής. Ως Τοποτηρητής της Μητροπόλεως Ειρηνουπόλεως (Κένυα, Τανζανία, Ουγκάντα), την περίοδο 1981-1990, ανέπτυξε ευρύτατο ιεραποστολικό και κοινωνικό έργο. Αναγνωρίσθηκε «Μέγας Ευεργέτης του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας» (2009). Ως Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας, κατόρθωσε, παρά τις τεράστιες δυσκολίες, να ανασυστήσει από τα ερείπια τη διαλυμένη επί 23 έτη Ορθόδοξη Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Αλβανίας. Η συμβολή του στην επιστήμη, τη σύγχρονη χριστιανική μαρτυρία, τη διαχριστιανική προσέγγιση, τον διαθρησκειακό διάλογο και την ειρηνική συνύπαρξη λαών και θρησκειών έχει διεθνώς αναγνωρισθεί.

Το 2000, ύστερα από πρόταση 33 Ακαδημαϊκών της Ακαδημίας Αθηνών και πολλών προσωπικοτήτων της Αλβανίας, υπήρξε υποψήφιος για το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης. Επανειλημμένως έχει εκλεγεί σε διακεκριμένες θέσεις διεθνών Οργανισμών, όπως Πρόεδρος της Επιτροπής Παγκοσμίου Ιεραποστολής και Ευαγγελισμού (1984-89)· Αντιπρόεδρος της Συνελεύσεως των Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (2003-09)· Επίτιμος Πρόεδρος της «Παγκοσμίου Διασκέψεως των Θρησκειών για την Ειρήνη» (2006 εξ.). Έχει τιμηθεί με βραβεία και παράσημα πολλών Ορθοδόξων Εκκλησιών και διαφόρων χωρών (είκοσι πέντε), όπως με τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος Τιμής της Ελληνικής Δημοκρατίας (1997), το Athenagoras Human Rights Award (Νέα Υόρκη 2001), το βραβείο «διακεκριμένων δραστηριοτήτων για την ενότητα των Ορθοδόξων Εθνών» (Μόσχα 2006), το παράσημο «Γεωργίου Καστριώτη – Σκεντέρμπεη» της Δημοκρατίας της Αλβανίας, «για την πολύτιμη συμβολή και δράση του στην αναβίωση της πνευματικής πίστεως και ελπίδος... και τον εμπλουτισμό της διαθρησκειακής αρμονίας και ανεξιθρησκίας του αλβανικού λαού» (Τίρανα 2010). (πηγή βιογραφικού: biblionet.gr)

